

1. NIEDZIELA ADWENTU – 30 XI 2008

Uważajcie i czuwajcie

Czuwajcie

Kościół na początku roku liturgicznego kieruje do nas jedno z najbardziej podstawowych wezwań zawartych w Chrystusowej Ewangelii. Czuwajcie, bądźcie gotowi, „Uważajcie i czuwajcie” (Mk 13,33). Każdy uczeń Chrystusa to odźwierny domu, któremu Pan nakazał czuwać.

Czuwanie wpisane w nasze życie

Czuwa matka, która spodziewa się przyjścia na świat nowego człowieka. Czuwa, oczekuje dnia i godziny jego narodzin. A potem znów czuwa, aby to nowe życie pielęgnować. Czuwa mąż przy żonie, która doświadcza choroby, przykuta do łoża cierpienia. I ona sama czuwa, bo wie, że jej choroba jest śmiertelna. Oczekuje dnia, kiedy pożegna męża, bliskich, kiedy odejdzie do domu Ojca. Czuwa żona, kiedy mąż powróci z pracy, czasem z delegacji, z dalekiej podróży. Czeka, kiedy razem zasiądą do stołu, kiedy znów będą radować się sobą. Czuwają rodzice, wychowując swe dzieci, aby ochronić je od złych dróg, złego towarzystwa, aby zaszcześcić w ich sercu miłość, uczciwość, dobro. Czuwają z niepokojem w sercu, aby ich dzieci nie zeszyły na manowce grzechu i zła. Czuwa lekarz, czuwa wychowawca, nauczyciel, czuwa inżynier, architekt, czuwa profesor, naukowiec, czuwa prezydent, polityk, czuwa ekonomista, biznesmen, czuwa kapłan, zakonnik. Z różnych powodów, na różnych płaszczyznach życia czuwają różni ludzie. Ale o jakim czuwaniu mówi dzisiaj Chrystus? Do jakiego czuwania wzywa nas dziś Kościół?

Ewangeliczny sens czuwania

Kościół zachęca nas, byśmy czuwali i byli w gotowości na spotkanie z najważniejszą dla każdego chrześcijanina osobą – z Jezusem Chrystusem. To ewangeliczne czuwanie ma przekładać się na konkretne postawy w codziennym życiu Chrystusowego ucznia. Nade wszystko wyrazem postawy czuwania ma być czyste serce, wolne od zła i grzechu, abyśmy – jak mówi św. Paweł: „[byli] bez zarzutu w dzień Pana naszego Jezusa Chrystusa” (1 Kor 1,8). Podejmujmy zatem wysiłki, aby w rozpoczynającym się czasie Adwentu czuwać. Niech ustana pomiędzy nami spory i gniewy, niech więcej będzie czasu na modlitwę i refleksję nad sensem chrześcijańskiego życia. Niech nie zabraknie uczestnictwa w rekolekcjach, w Mszy roratniej. Niech więcej będzie świadomych czynów miłosierdzia ofiarowanych drugiemu człowiekowi. Czuwajcie! Amen.

O. Tomasz Krzesik OMI